آن را نَخَر و در پيِ بازپس گيريِ صدقه ات نباش؛ هرچند آن را به يک درهم به تو بدهد؛ زيرا کسی که هديه ی خود را پس می گيرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد.

از عمر بن خطاب رضی الله عنه روايت است که می گويد: اسبی را به يکی از مجاهدان راهِ الله بخشيدم؛ ولی او در نگهداری از آن کوتاهی کرد. لذا با اين گمان که آن را به قيمتی ارزان می فروشد، تصميم گرفتم آن را بخرم. پس از رسول الله صلی الله عليه وسلم در اين مورد پرسيدم؛ فرمود: «لا تَشْتَرِهِ، وَلا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ، وإنْ أَعْطَاكَهُ بِدِرْهَمٍ؛ فَإنَّ العَائِدَ في هِبَتِهِ كَالعَائِدِ في قَيْئِهِ»: «آن را نَخَر و در پيِ بازپس گيريِ صدقه ات نباش؛ هرچند آن را به يک درهم به تو بدهد؛ زيرا کسی که هديه ی خود را پس می گيرد، مانند کسی است که استفراغ خود را می خورد».

[صحيح است] [متفق عليه]

عمر بن خطاب رضی الله عنه مردی را برای جهاد در راه الله کمک نموده و اسبی به وی می بخشد تا با آن جهاد کند؛ اما فرد مذکور در رسيدگی به آن کوتاهی می کند و به خوبی از آن مراقبت نمی کند؛ و چنان حيوان را خسته می کند که لاغر و ضعيف می شود؛ به اين ترتيب عمر رضی الله عنه تصميم می گيرد آن را از او بخرد، چون می داند به سبب لاغری و ضعف اسب، آن را به قيمت ارزانی می فروشد؛ اما قبل از اينکه برای خريد آن اقدام کند، در اين مورد با رسول الله صلی الله عليه وسلم مشورت می کند، چون در اين مورد چيزی در دل دارد؛ و رسول الله صلی الله عليه وسلم او را از خريدن آن ولو با کمترين قيمت نهی می کند؛ چون آن را در راه الله بخشيده است و نبايد نفسش به دنبال آن بوده و وابسته به آن باشد؛ تا مبادا صاحب آن متوجه اين مساله شود و آن را به او ببخشد؛ و به اين ترتيب به چيزی که بخشيده باز گردد؛ چون از تصرف وی خارج شده و کفاره ی گناهانش گرديده و خباثت و پليدی را از او بيرون کرده است؛ بنابراين شايسته نيست به آن بازگردد و آن را بازپس گيرد. و به همين دليل رسول الله صلی الله عليه وسلم خريدن آن را بازگشت به صدقه می نامد، با وجود اينکه آن را به قيمتش می خرد؛ و اين کار را به بازگشت به استفراغ تشبيه می کند و مانند خوردن استفراغ زشت و قبيح و منفور معرفی می نمايد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6073